

NÆRHEDS- OG GRUNNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Kommissionens høring vedrørende modernisering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (Grønbogen) - KOM(2011)367

Resumé

Kommissionen har den 22. juni 2011 offentliggjort grønbogen "Modernisering af direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer" (KOM(2011)367) vedrørende modernisering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Formålet med grønbogen er at igangsætte en høringsrunde, der skal afklare medlemsstaternes, kompetente myndigheders, EU-borgeres og berørte organisationers syn på moderniseringen af direktivet. Frist for Kommissionens høring er den 20. september 2011.

Det forventes, at Kommissionen fremsætter forslag til en revision af direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ultimo 2011.

Grønbogen har i sig selv ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen har ved KOM(2011)367 af 22. juni 2011 fremsendt grønbogen "Modernisering af direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer" med høringsfrist den 20. september 2011.

EU-reglerne for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, også kendt som "anerkendelsesdirektivet". Anerkendelsesdirektivet berører på EU-plan omkring 4700 lovregulerede erhverv, fordelt i omkring 800 erhvervsgrupper, og i Danmark berører direktivet omkring 120 lovregulerede erhverv. Det eksisterende direktiv indebærer for medlemsstaternes

statsborgere, at de har ret til at udøve et erhverv som selvstændig eller lønmodtager i en anden medlemsstat end den, hvori de har opnået deres erhvervsmæssige kvalifikationer.

Direktivet gælder for EU/EØS-statsborgere og for statsborgere i lande, som EU har indgået aftale med om anvendelse af direktivet. Direktivet gælder for fysiske personer, som er fuldt kvalificerede til at udøve deres erhverv i et andet EU/EØS-land, og som ønsker at arbejde som selvstændige eller som arbejdstagere i en anden medlemsstat inden for et erhverv, som er lovreguleret i landet. Anerkendelsesdirektivet fastsætter reglerne for varig erhvervsudøvelse (etablering) og for midlertidig og lejlighedsvis erhvervsudøvelse (tjenesteydelser) på tværs af grænserne i EU/EØS.

Det overordnede formål med revisionen af direktivet er at identificere konkrete behov for og foretage ændringer i direktivet, så det i højere grad kan bidrage til fjernelse af barrierer for arbejdskraftens frie bevægelighed i EU.

Kommissionen begrundet bl.a. emnerne med behovet for at gøre systemet for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer mere effektivt, at fjerne barrierer for arbejdskraftens frie bevægelighed i EU og for fuldt ud at udnytte det potentiale, der knyttes til anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Dette forventes at kunne bidrage til målsætningerne om et stærkt indre marked, der skaber nye arbejdspladser og kan bidrage til at øge EU's vækst og konkurrenceevne.

I forbindelse med høringen om modernisering af direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer anmoder Kommissionen om interessenternes foreløbige holdninger til følgende tre emner:

A. Nye tilgange til arbejdskraftens mobilitet

Kommissionen anmoder om interessenternes holdninger vedrørende indførelse af et såkaldt 'professional card' i EU; vedrørende arbejdsdeling mellem hjemlandet og værtslandet, når en person ønsker at benytte sig af reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed vedrørende:

- betingelser for at indføre en ordning for en "delvis" anerkendelse, der i værtslandet kan åbne for adgang til udøvelse af visse, begrænsede erhvervsaktiviteter inden for et erhverv, der er lovreguleret; samt
- muligheden for i direktivets artikel 15 vedrørende såkaldte "fælles platforme"¹ at ændre antallet af medlemsstater, der kan foreslå en

¹ En »fælles platform«
defineres i direktiv 2005/36/EC, art. 15, stk. 1, som "en samlet række kriterier for erhvervsmæssige kvalifikationer, som kan udligne de væsentlige forskelle, der er blevet identificeret mellem de enkelte medlemsstaters krav til uddannelsen til et bestemt erhverv. De væsentlige forskelle identificeres ved at sammenligne varighed og indhold af uddannelsen i mindst to tredjedele af medlemsstaterne, herunder alle de medlemsstater, der lovregulerer det pågældende erhverv".

fælles platform med henblik på at gøre udligningsforanstaltninger (en test eller en prøvetid) overflødige.

- muligheden for at revidere omfanget af lovregulerede erhverv i medlemslandene, med udgangspunkt i traktatens regler om diskriminationsforbud og medlemsstaternes hensyn til at regulere adgang til udøvelse af visse erhverv.

B) Resultatorienterede modeller for erhvervmæssig anerkendelse – spørgsmål

Kommissionen anmoder om interessenternes holdning til muligheden for at forbedre informationsadgangen for borgere, virksomheder og andre berørte parter via et centralt kontaktpunkt (i Danmark placeret i Styrelsen for International Uddannelse) samt adgang til at *alle* kan ansøge om erhvervmæssig anerkendelse via de Kvikskranker, der er blevet oprettet under Servicedirektivet.

Kommissionen anmoder endvidere om interessenternes holdning til, hvorvidt et krav om forudgående erhvervs erfaring af to års varighed, i tilfælde af at et erhverv ikke er lovreguleret i ansøgerens hjemland, kan afskaffes. Tillige spørger Kommissionen om interessenternes holdning til definitionen af ”lovreguleret uddannelse”. Endelig anmoder Kommissionen om interessenternes holdning til spørgsmålet om, hvorvidt direktivets artikel 11, som oplister fem uddannelsesniveauer, kan slettes, samt hvorvidt ”European Qualification Framework” (EQF) bør implementeres i stedet for.

Kommissionen spørger afslutningsvis om interessenternes holdning til, hvorvidt anvendelsen af det såkaldte Informationssystem for det indre marked (IMI) skal gøres obligatorisk, og hvorvidt et alarmsystem skal indføres, når medlemslandene som led i det administrative samarbejde udveksler visse oplysninger om personer, der har søgt om anerkendelse.

C) Modernisering af den automatiske anerkendelsesordning

Kommissionen anmoder om interessenternes holdning til spørgsmål om modernisering af direktivbestemmelser vedrørende den automatiske anerkendelsesordning for læger, tandlæger, sygeplejersker, jordmødre, farmaceuter, dyrlæger og arkitekter. Dette skyldes, at reglerne er blevet udstedt for mere end femten år siden, og der er tale om erhvervsområder under betragtelig videnskabelig og teknologisk udvikling.

Kommissionen foreslår, at moderniseringen af ordningen skal opdeles i tre faser, samtidig med at tilliden til ordningen yderligere skal styrkes. Til brug herfor foreslår Kommissionen en række tekniske afklaringer inden for de enkelte erhverv, som er omfattet af ordningen. Eksempelvis foreslås afklaring af ansøgernes status i værtslandet, afklaring af krav til den mindste uddannelsesvarighed for læger, tilpasning af bestemmelserne om mindstekrav til uddannelsen for de syv ovennævnte erhverv samt forhø-

jelse af adgangskravene til sygeplejerskeuddannelsen.

2. Europa-Parlamentets holdning

Der foreligger endnu ikke oplysninger om Europa-Parlamentets endelige holdning.

Europa-Parlamentets udvalg for Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO) har den 27. juli 2011 offentliggjort udkast til betænkning om modernisering af anerkendelsesdirektivet². Indeholdt i betækningsudkastet er bidrag fra Europa-Parlamentets udvalg for Beskæftigelse og Sociale Anliggender (EMPL) og udvalg for Miljø, Folkesundhed og Fødevarer-sikkerhed (ENVI).

Udvalgets diskussion af betænkningen forventes at foregå sidst i august 2011. Det forventes, at emnet igen bliver sat på dagsorden den 19. september 2011. Afstemning i udvalget forventes at finde sted den 17. oktober 2011.

Udvalget anbefaler i betækningsudkastet:

- 1) at der sker en forenkling af eksisterende anerkendelsesprocedurer til gavn for borgere og at medlemsstaterne i højere grad benytter sig af tilgængelige databaser og fælleseuropæiske IT systemer, samt at der sker en konsolidering af informationskilder, som p.t. er tilgængelige for erhvervsudøvere.
- 2) at der sker en evaluering og nærmere præcisering af visse begreber i anerkendelsesdirektivet, som har tilknytning til a) tjenesteydelseskonceptet, jf. artikel 7, b) ”fælles platforme” jf. artikel 15 samt c) ”Current Professional Development (CPD)”.
- 3) at autorisationsafgørelsesprocessen gøres mere transparent og klar, så kompetente myndigheders afgørelser lever op til kravene om proportionalitetsprincippet.
- 4) at der på grund af den teknologiske og videnskabelige udvikling sker en opdatering af lister over de berørte former for erhvervs-virksomheder, som er oplyst i direktivet.
- 5) at antallet af lovregulerede erhverv i EU reduceres, og at der sikres en proportional lovregulering i medlemsstaterne.
- 6) at Informationssystemet for det indre marked (IMI) gøres obligatorisk for alle erhverv, og at der med henblik på patient- og forbrugerbeskyttelse indføres et ”alert system”, som allerede er gennemført på Servicedirektivets område.
- 7) at princippet om delvis adgang til erhvervsudøvelse ikke anvendes indenfor sundhedsfaglige erhverv og erhverv, der har konsekvenser for sikkerhed.

² Udkast til IMCOs betænkning om modernisering af anerkendelsesdirektivet:
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP/NONSGML+COMPARL+PE-469.992+01+DOC+PDF+V0/EN&language=EN>

- 8) at direktivets bestemmelse om sprogkrav tilpasses til de behov, der er hos kompetente myndigheder, som har ansvar for sundhedsfaglige erhverv.
- 9) at mobilitet af dimittender sikres gennem efterlevelse af Domstolens retspraksis.
- 10) at Kommissionen gennemfører den påbegyndte evaluering af muligheder for at indføre det såkaldte ”erhvervspas”. Udvalget fremhæver i den forbindelse, at et frivilligt ”erhvervspas” kan være nyttigt at indføre, og at konceptet skal knyttes til IMI og skal leve op til bestemte IT-sikkerhedskrav.
- 11) at Kommissionen sikrer en rettidig gennemførelse af direktivet i alle medlemsstater.

Europa-Parlamentets udvalg for Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO) har første gang i et studie fra oktober 2010 udtalt sig om revisionen af direktivet.

3. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

4. Gældende dansk ret

Direktiv 2005/36/EF er gennemført ved lov nr. 123 af 13. februar 2007 om forenkling af adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv i Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 189 af 12. februar 2010 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark og med bekendtgørelse nr. 575 af 1. juni 2011 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. Hermed er den rettidige, overordnede gennemførelse af direktiv 2005/36/EF sikret.

Indeholdt i ovennævnte lovgivning er bestemmelser, som sammen med ændringerne i den respektive lovgivning for det enkelte lovregulerede erhverv, sikrer gennemførelsen af samtlige obligatoriske regler i direktivet. Loven og bekendtgørelsen indeholder tillige bestemmelser, som åbner for gennemførelse af direktivets dispositive regler. Loven trådte i kraft den 1. oktober 2007, og bekendtgørelsen trådte i kraft den 20. oktober 2007 og er senest blevet ændret med ikrafttræden den 15. juni 2011.

5. Høring

Til brug for udarbejdelse af forslag til regeringens besvarelse af Kommissionens høring vedrørende grønbogen, som offentliggjort den 22. juni 2011, har Styrelsen for International Uddannelse gennemført en høring af samtlige kompetente myndigheder, som har ansvar for lovregulerede erhverv, ministerier, styrelser og berørte organisationer. Forslaget har været sendt i høring i Specialudvalget for Konkurrenceevne og Vækst med frist den 12. august 2011. Styrelsen for International Uddannelse har modtaget høringssvar fra følgende høringssparter:

Kompetente myndigheder med ansvar for lovregulerede erhverv: Arbejdstilsynet, Erhvervs- og Byggestyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finanstilsynet, Kort & Matrikelstyrelsen, Lægemiddelstyrelsen, Psykolognævnet, Rigspolitiet (indeholdt i Justitsministeriets besvarelse fsva. kørelærerhverv) Sikkerhedsstyrelsen, Styrelsen for International Uddannelse (indeholdt i Undervisningsministeriets besvarelse fsva. lærerhverv), Søfartsstyrelsen og Trafikstyrelsen.

Ministerier og visse styrelser: Beskæftigelsesministeriet (henholder sig til Arbejdstilsynets og Arbejdsmarkedsstyrelsens besvarelse), IT- og Telestyrelsen, Justitsministeriet (Færdsels- og våbenkontoret fsva. kørelærerhverv), Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kulturministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Undervisningsministeriet, Patent- og Varemærkestyrelsen, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Transportministeriet (Trafikstyrelsen fsva. jernbaneerhverv) samt Universitets- og Bygningsstyrelsen.

Organisationer: Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Arkitektforeningen, Arkitektforbundet, Danmarks Apotekerforening, Danske Arkitektvirksomheder, Dansk Erhverv, Danske Erhvervsskoler-Lederne, Danmarks Evalueringsinstitut (EVA), Danmarks Rejsebureau Forening, Danske Universiteter, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Sygeplejeråd, Forbrugerrådet, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, FSR-Danske Revisorer FTF, Jordemoderforeningen, Konstruktørforeningen, Lægeforeningen, Tandlægeforeningen, 3F og BAT-kartellet.

Uddannelsesinstitutioner: Arkitektskolen Aarhus og Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering (Arkitektskolen).

På baggrund af høringen har Styrelsen for International Uddannelse modtaget nedenstående høringssvar:

Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Universitets- og Bygningsstyrelsen, Danske Erhvervsskoler, Dansk Flygtningehjælp, Danske Universiteter, Tandlægeforeningen (henholder sig til Akademikernes Centralorganisations høringssvar) og Danmarks Evalueringsinstitut (EVA) har ingen bemærkninger til høringen.

Dansk Erhverv støtter en effektivisering af anerkendelsesprocedurerne, idet der samtidig bør opretholdes en passende balance mellem hensynet til arbejdskraftens fri bevægelighed og de enkelte erhvervs berettigede interesse i at sikre en forsvarlig erhvervsudøvelse.

Lægeforeningen bifalder direktivets hensigt med at sikre størst mulig mobilitet for arbejdstagere i EU samtidig med at ændringen af direktivets bestemmelser i højere grad vil medvirke til at sikre, at erhvervsudøvere indenfor lovregulerede erhverv har de nødvendige faglige kvalifikationer

for at kunne udøve deres erhverv i andre medlemsstater end de pågældende erhvervsudøveres nationalstat.

Advokatrådet har givet et høringssvar vedrørende spørgsmål et og to samt spørgsmål ni, ti og elve i grønbogen. Advokatrådet har ingen bemærkninger til, at direktivets proceduremæssige beskyttelsesforanstaltninger skulle gælde også i relation til sådanne sager.

Moderniseringen af EU-direktivet om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer skal efter **FTF**'s opfattelse fremme såvel kvalitet og høj faglig standard i de opgaver professionsudøveren varetager, lige som mulighederne for mobilitet. Fremme af mobilitet må derfor ikke ske på bekostning af kvaliteten i opgavevaretagelsen. FTF kan derfor ikke støtte regelændringer, der kan have en forringet kvalitet og lavere standard som konsekvens. FTF ønsker, at der skabes så stor gennemsigtighed og gensidig anerkendelse som muligt. FTF støtter derfor gerne tiltag, der kan styrke professionsudøverens rettigheder til at gøre opnåede kvalifikationer og erfaringer transparente samt muligheder for at opnå en eventuel nødvendig opkvalificering for at kunne opfylde de nationalt stillede kvalifikationskrav. Opgaven er ikke at deregulere, men derimod at gøre de nationalt opnåede uddannelseskrav gennemsigtige, som grundlag for gensidig anerkendelse, herunder at styrke den enkelte professionsudøvers muligheder for at få vurderet og eventuelt styrket egne kvalifikationer. Professionsudøvernes faglige organisationer skal inddrages bedre i beslutningsprocesserne og den løbende dialog om direktivets implementering.

LO følger arbejdet med grønbogen vedrørende modernisering af direktivet om erhvervmæssige kvalifikationer med stor interesse. **LO** vil således fremsende høringssvar i forbindelse med Europa Kommissionens høring med frist den 20. september 2011 efter en proces i sit bagland. På nuværende tidspunkt henviser **LO** til sit høringssvar af 28. februar 2011 i forbindelse med konsultationspapiret om samme sag - i særlig grad hvad angår respekt for medlemsstaternes ret til selv at udvikle uddannelser, respekt for andre direktiver, vigtigheden af at de sociale parter inkluderes fra start til slut i udviklingen af et erhvervs- og koblingen til udviklingen af et "safe pass". **LO** vedlægger endvidere 3F og BAT-kartellets kommentarer til spørgsmålene i forbindelse med grønbogen.

A) Nye metoder til at opnå mobilitet - spørgsmål 1-5

Advokatrådet, Danmarks Rejsebureau Forening, 3F og BAT-kartellet samt **Lægeforeningen** støtter forslaget om udvikling af europæiske erhvervs- og koblingen til udviklingen af et "safe pass". I forbindelse med spørgsmålet om udvikling og indførelse af det såkaldte "erhvervs- og koblingen til udviklingen af et "safe pass" har **Danmarks Apotekerforening** udtalt, at hvis et erhvervs- og koblingen til udviklingen af et "safe pass" vil kunne lette anerkendelsesprocessen, er det et initiativ, som kan overvejes nærmere. **Danmarks Rejsebureau Forening** vurderer, at et europæisk erhvervs- og koblingen til udviklingen af et "safe pass" vil være et attraktivt redskab til at støtte turistførere, der midlertidigt flytter fra én medlemsstat til en

anden, da det vil lette midlertidig mobilitet og sikre hurtigere anerkendelse af kvalifikationer.

3F og BAT-kartellet kan generelt støtte en styrkelse omkring samarbejdet i IMI (Indre markeds informationssystem³) og ser fordele ved etablering af et europæisk erhvervspas. Det er **Danske Arkitektvirksomheders** vurdering, at et europæisk erhvervspas vil kunne drage nytte af IMI-systemet, da IMI har vist sig at være et væsentligt, praktisk redskab, der er i stand til at nedbryde barrierer for grænseoverskridende administrativt samarbejde. **Lægeforeningen** støtter Kommissionens bestræbelser på at udvikle et "erhvervspas", da det kan gøre det nemmere at arbejde i andre medlemsstater. Lægeforeningen støtter idéen om, at udstedelsen af et erhvervspas bliver en frivillig ordning, og at erhvervspasset både kan benyttes ved midlertidige og mere permanente tilfælde. Myndighedernes arbejde bør tilrettelægges smidigt, så berørte personer let og nemt kan få udstedt erhvervspasset og gøre brug af erhvervspasset i det relevante land. **Akademikernes Centralorganisation** og **Arkitektforbundet** kan på visse betingelser tilslutte sig de ideelle hensigter med erhvervspasset. **Dansk Sygeplejeråd** og **Jordemoderforeningen** finder, at formålet med erhvervspas må være, at gøre ansøgningsprocessen lettere ved at samle de dokumenter, der er nødvendige for at gennemføre en ansøgningsproces. Organisationerne er dog skeptiske overfor idéen om erhvervspas, idet de finder, at der er tale om en stor teknisk og juridisk udfordring bl.a. i forhold til datasikkerhed og sikring af kortets validitet. Endvidere frygter organisationerne, at det er første skridt væk fra minimumskravene til sygeplejerskeuddannelsen.

FSR – danske revisorer oplyser, at foreningen bakker op om bestræbelserne på at skabe et indre marked for serviceydelser, herunder at fremme mobiliteten over landegrænserne for revision og andre revisorydelser, men finder, at erhvervspas skal kunne håndtere følgende dimensioner/udfordringer: Forskellighed og kompleksitet i national lovgivning, variation i revisors opgaver og roller, forskellige rammer for revisors arbejde (regler og uddannelse), beskeden dansk efterspørgsel efter revisorer fra andre EU-lande og tvivl om, hvorvidt erhvervspas kan øge konkurrencen for så vidt angår revision af virksomheder af særlig offentlig interesse. Det er derfor FSR – danske revisorerers vurdering, at der fortsat bør være en eller anden form for prøvning af revisorer og revisionsfirmaer, der vil udøve revision i Danmark, sådan som reglerne også er gældende i dag.

FTF er fortsat skeptisk overfor forslaget om et erhvervspas, da der er fortsat mange uafklarede spørgsmål knyttet til passets indhold, dets udstedelse, juridiske status, løbende vedligeholdelse, datasikkerhed mv.

³IMI er et internetbaseret system, der skal styrke det administrative samarbejde mellem nationale, regionale og lokale myndigheder på tværs af medlemsstaterne. IMI gør det muligt for myndigheder at identificere relevante kompetente myndigheder i andre medlemsstater samt at kommunikere med hinanden på eget sprog ved hjælp af en række præformulerede spørgsmål og svar, som er oversat på forhånd. Derudover opsætter IMI procedurer for grænseoverskridende administrativt samarbejde.

FTF ser derfor frem til resultatet af arbejdet i Kommissionens arbejdsgruppe og vil tage endelig stilling, når det egentlige forslag foreligger. I hvilken udstrækning erhvervspasset kan overflødiggøre f.eks. den forudgående anmeldelse vil ligeledes afhænge af den konkrete udformning og indholdsbestemmelse. Hvis der etableres et erhvervspas, er det for FTF vigtigt at understrege, at passet ikke kan erstatte en anerkendelse fra den nationale kompetente myndighed. FTF er enig i grundprincippet om, at passet er frivilligt; det er den nationale kompetente myndighed, der skal udstede passet, og at medlemsstaten forpligtes til at udpege en national kompetent myndighed for erhverv, der ikke i dag er omfattet af en kompetent myndighed. Et erhvervspas skal i givet fald også kunne anvendes af professionsudøveren såvel ved fast etablering som midlertidig udøvelse af erhvervet.

Arkitektforeningen er af den overbevisning, at den nuværende anerkendelsesprocedure for arkitektuddannelserne i EU overflødiggør en erhvervspas' ordning, samtidig med at foreningen forudser store problemer, lig med et stort bureaukrati, i forbindelse med administrationen og vedligeholdelsen af en sådan ordning. Arkitektforeningen henviser til, at arkitekter uddannet ved en EU-ankendt arkitektskole eller godkendt af Arkitektforeningens Optagelses- og Kvalifikationsnævn, allerede har et sådant kort/erhvervspas. Efter **Konstruktørforeningens** opfattelse kræver erhvervspas match i titler og er derfor uinteressant for bygningskonstruktører. Efter foreningens opfattelse burde et erhvervspas være bevis på, at bæreren har visse kompetencer, hvilket er noget andet end et bevis på, at ens eksamensbevis er ægte. Endvidere vurderer foreningen, at hvis erhvervspas skal udstedes af kompetente myndigheder – og for professioner uden kompetent myndighed af contact points eller lignende - giver dette en risiko for, at direktivet tvinger ikke-lovregulerede professioner i retning af øget lovregulering. Foreningen henviser i stedet til det såkaldte "EurBE accreditation scheme", udviklet af de europæiske bygningskonstruktørers organisation, som skal sikre den enkelte en titel, der kan sammenlignes på tværs af sprog og landegrænser i Europa. **Danske Arkitektvirksomheder** oplyser, at det er i Danske Arkitektvirksomheders interesse at skabe så ukomplicerede administrative procedurer ved udøvelse af erhverv i udlandet som muligt. En eventuel indførelse af et erhvervspas skal derfor kunne tilbyde øget effektivitet, merværdi og troværdighed i forhold til den nuværende situation, hvor Danske Arkitektvirksomheder og lignende organisationer som supplement til den automatiske anerkendelse udsteder attester til medlemmerne i forbindelse med arbejde i udlandet.

Advokatrådet, Danmarks Rejsebureau Forening, 3F og BAT-kartellet samt **Danske Arkitektvirksomheder** støtter forslaget om de kompetente myndigheders respektive roller i EU-afgangsstaten og den modtagende medlemsstat, og vurderer, at det er mest hensigtsmæssigt, at det er afgangssstaten, der verificerer/kontrollerer, om ansøgeren har de fornødne kvalifikationer. **Advokatrådet** er enig i, at et erhvervspas bør være et tilbud til erhvervsudøvere, og således ikke være et obligatorisk

krav til erhvervsudøvere. Det vil være den udstedende myndighed, der beslutter, om betingelserne for at udstede passet er opfyldt, hvilket betyder, at den erhvervsudøvende ikke har nogen ubetinget ret til at få passet udstedt. **Danske Arkitektvirksomheder** opfordrer til, at der i Danmark, hvis dette bliver relevant, nedsættes en kompetent myndighed bestående af arkitekt erhvervsrelevante parter til at forestå denne opgave. **3F** og **BAT-kartellet** støtter, at den pågældende medlemsstat selv udpeger en kompetent offentlig myndighed til at udstede erhvervspasset indenfor erhverv, som ikke er lovregulerede i erhvervsudøverens afgangstat (f.eks. kontaktpunkter for direktivet eller NARIC-centre). Det er i den forbindelse relevant nærmere at definere kravene til den offentlige myndighed, som udsteder erhvervspasset inden for et ikke-lovreguleret erhverv, samt modtagerstatens pligt til at acceptere et erhvervspas udstedt af den myndighed i afgangstaten.

3F og **BAT-kartellet**, **Dansk Sygeplejeråd** og **Jordemoderforeningen** finder, at hvis man skal kunne lægge vægt på et erhvervspas, bør det udstedes af en offentlig myndighed og ikke af en national organisation eller en kommerciel enhed. **Akademikernes Centralorganisation** og **Arkitektforbundet** finder, at den juridiske betydning af et erhvervspas bør beskrives i detaljer, f.eks. hvorvidt et erhvervspas er bindende for de nationale myndigheder i værtslandet, eller hvorvidt det alene har karakter af information. Det er organisationernes opfattelse, at det generelt set kan være problematisk, at myndigheden i forhold til godkendelse og endvidere oplysning og vejledning oftest er henlagt til private medlemsorganisationer. **Advokatrådet** synes, at det er afgørende, at oplysningerne på kortet er præcise og ajourførte, hvilket naturligvis stiller krav til den udstedende myndighed i EU-afgangsstaten. Det må i den forbindelse formodes, at der vil være behov for en elektronisk løsning, som det vil være afgørende, at man i den modtagende medlemsstat er i stand til at tage del i. **Advokatrådet** kan støtte, at erhvervspas bør være et tilbud til erhvervsudøvere, og således ikke være et obligatorisk krav til erhvervsudøvere. Principielt set ser **3F** og **BAT-kartellet** gerne, at der indføres et generelt krav om erhvervspas til brug for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Som et første skridt anbefaler **3F** og **BAT-kartellet**, at det inkluderes i et revideret direktiv, at medlemsstater har ret til at stille krav om obligatoriske erhvervspas på områder, der bunder i hensyn til den offentlige sundhed og sikkerhed (artikel 7, stk. 4). Dette koncept findes allerede i flere medlemsstater under navnet ”safe pass”, ID-kort mv. **Akademikernes Centralorganisation** og **Arkitektforbundet** forudser særlige problemer i erhverv og brancher, som er lovregulerede i nogle lande og ikke i andre. Det bør via lovgivningen sikres, at de rettigheder, som fremgår af et eventuelt europæisk erhvervspas, som en borger udstyres med fra en udstedende medlemsstat, faktisk skal anerkendes af en modtagende medlemsstat.

Advokatrådet finder, at anmeldelsesordningen skal bibeholdes, og at indførelsen af et erhvervspas, som tydeligt angiver indehaverens erhvervsmæssige rettigheder, vil kunne fremskynde anerkendelsesproces-

sen, så afgørelsen kunne træffes inden for 1 måned samt at erhvervspasset kan fremvises i stedet for eventuelle medfølgende dokumenter i tilfælde af krav om forudgående anmeldelse, jf. spørgsmål 2 a), model 2. **Advokatrådet** bemærker dog, at det bør sikres, at en overskrivelse af sagsbehandlingsfrister ikke medfører en automatisk godkendelse af autorisationsansøgninger. **Danmarks Rejsebureau Forening** finder, at erhvervspasset ville gøre den nuværende forudgående anmeldelse overflødig, jf. spørgsmål 2 a), model 1. **Dansk Sygeplejeråd** og **Jordemoderforeningen** er enig heri, dog med forbehold for at erhvervspasset ikke erstatter anerkendelse fra den kompetente myndighed. Som retskrav synes **3F** og **BAT-kartellet**, at 1 måned kan være kort, eksempelvis på grund af afholdelse af ferie mv. Antallet af måneder er dog ikke det afgørende, hvis systemet er opbygget fornuftigt. **3F** og **BAT-kartellet** ønsker, at forudgående kontrol af erhvervsudøverens kvalifikationer bevares og foreslår, at teksten fra regeringens svar på spørgsmål 20, ved høringen i foråret 2011 om emnet, genindsættes i det kommende høringssvar samt anbefaler, at begrebet ”offentlig sundhed og sikkerhed” i artikel 7, stk. 4, udvides til at omfatte ”tvingende almene hensyn”.

Danmarks Rejsebureau Forening støtter forslaget om inkorporering af princippet om delvis adgang til de økonomiske aktiviteter, som udføres som en del af erhvervet og specifikke kriterier for anvendelsen af ordningen. Danmarks Rejsebureau Forening vurderer, at en sådan adgang vil medføre en potentiel øget mobilitet på EU-arbejdsmarkedet. En afledt effekt af en sådan delvis adgang vil være nedbrydelse af de indirekte hindringer af arbejdskraftens frie bevægelighed, som indtil nu har hindret mobiliteten. Eksempelvis enkeltstående krav til en hel profession baseret på dennes nationale definition, vil ikke længere kunne gøres gældende som helhed, men alene den gren/del af professionen, hvor det vil være tvingende nødvendigt. **Akademikernes Centralorganisation** og **Arktektforbundet** ønsker så få ubureaukratiske systemer som muligt. **3F** og **BAT-kartellet** finder, at hvis begrebet indføres, skal der anføres stramme krav til, hvornår begrebet kan tages i brug. Begrebet skal ledsages af myndighedsbehandling med hensyn til anmeldelse, vurdering og bevilning af delvis adgang. Retten til ”delvis adgang” kan eventuelt gøres tidsbegrænset. Det vil i praksis være vanskeligt at operere med begrebet ”delvis adgang”, fordi der ikke føres myndighedskontrol med, om tjenestestudbyderne udfører andet arbejde. Uddannelser omfattet af direktivet er for LO-medlemmer ofte af kortere varighed, og det giver i praksis ikke mening at give delvis adgang til delområder inden for fx stilladsbygning eller arbejde med kraner. Samtidig kan delvis adgang ses som en trussel mod idéen om brede uddannelser, hvor EUD- og AMU-kurser (fx svejsekurser og kurser i stilladsbygning) i Danmark ofte omfatter alment dannende elementer. Indførelse af begrebet ”delvis adgang” vil fremme smalle uddannelser.

Dansk Sygeplejeråd finder ikke, at princippet om delvis adgang skal finde anvendelse overfor sygeplejersker eller andre sundhedspersoner. **FTF** kan ikke støtte, at princippet om delvis adgang indføres i direkti-

vet. Professionsudøvelsen af FTF's professioner på basis af sammenhængende grunduddannelser og for sundhedsprofessionernes vedkommende yderligere autorisation, er afgørende for at sikre kvalitet og sikkerhed for borgeren. Som alternativ til delvis adgang bør medlemsstaterne i stedet tilbyde forskellige former for opkvalificering, der kan sikre, at personen opfylder de stillede formelle kvalifikationskrav.

Akademikernes Centralorganisation, Arkitektforbundet, Danmarks Rejsebureau Forening, 3F og BAT-kartellet, Danske Arkitektvirksomheder og Konstruktørforeningen støtter forslaget om nedsættelse af den aktuelle grænse på to tredjedel af medlemsstaterne til en tredjedel, som en betingelse for oprettelse af en fælles platform. 3F og BAT-kartellet forudsætter dog, at platformene altid udvikles i samarbejde med de anerkendte europæiske sociale parter inden for de relevante fagområder. Det er afgørende, at de involverede faglige sammenslutninger omfatter såvel arbejdsgiver- som arbejdstagersiden⁴. **Danmarks Rejsebureau Forening og Konstruktørforeningen** vurderer, at det er nødvendigt med en indre markedstest. Hvis en eventuel ny platform ikke bliver underlagt en markedstest, er der risiko for, at den fælles platform kommer til at udgøre en hindring for mobiliteten af erhvervsudøvere fra ikke-deltagende medlemsstater og især fra medlemsstater, hvor erhvervet ikke er lovreguleret. **Konstruktørforeningen** forventer, at de syv sektorregulerede professioner også skal gennemgå en tilsvarende test og finder det vigtigt, at fælles platforme skal kunne dannes af professioner, som ikke nødvendigvis deler nationale titler. **Dansk Sygeplejeråd** mener, at ordningen om fælles platforme kunne finde anvendelse på specialuddannelser for sygeplejersker, der ligger udover basisuddannelsen. Organisationen finder det uklart, hvad platformen skal indeholde, og efter hvilke standarder de skal godkendes. Organisationen bakker op om forslaget, såfremt det er muligt at bevise et reelt behov for eller ønske om anvendelsen af en platform. **Dansk Sygeplejeråd og Jordemoderforeningen** finder det vigtigt, at det garanteres, at platformene ikke kan sænke de nuværende kriterier for anerkendelse af bestemte uddannelser og professioner. Efter **FTF's** opfattelse bør forslaget om at styrke mulighederne for at etablere fælles platforme analyseres nærmere. Det er helt afgørende for FTF, at anerkendelse af kvalifikationer respekterer de nationalt fastsatte standarder og kvalifikationskrav. Hvis minimumskrav efter laveste fællesnævner kan opnå juridisk status, som Kommissionen foreslår det, vil platformene kunne øge modsætningerne indenfor de enkelte professioner. Minimumskrav efter laveste fællesnævner kan risikere at ødelægge sammenhængen i grunduddannelserne.

Som svar på spørgsmålet om kendskab til lovregulerede erhverv, hvor det kan forekomme, at kvalifikationskravene ikke står i et rimeligt forhold til eller er unødvendige i forhold til de tilsigtede samfundsmålsætninger og

⁴ Sikker fjernelse af asbest er et eksempel på en hensigtsmæssig, mulig fremtidig fælles platform. Flertallet af medlemsstater stiller krav til, at fjernelse af asbest i bygninger forudsætter en uddannelse, men kravet til uddannelsen varierer fra få timer til to uger. En fælles platform med krav til uddannelse om fjernelse af asbest vil fremme sikkerhed og sundhed samt mobiliteten over landegrænserne.

derved fører til hindringer for EU-borgernes frie bevægelighed, oplyser **Danmarks Rejsebureau Forening**, at turistførerhvervet i visse medlemsstater er et lovreguleret erhverv, hvilket hæmmer mobiliteten af turistførere fra lande, hvor erhvervet ikke er lovreguleret. Det oplyses, at danske turistførere ofte mødes med kvalifikationskrav i lande, hvor turistførerhvervet er lovreguleret, der ikke står i rimeligt forhold eller er nødvendige i forhold til at kunne udøve erhvervet. **Arkitektforbundet** oplyser, at danske arkitekter efter færdiggjort kandidateksamen er i stand til at praktisere frit i Danmark og rammes ofte af begrænsende krav, når de søger arbejde i andre medlemslande. Det er forbundets opfattelse, at disse krav ofte kan virke diskriminerende. Det er ikke opfattelsen, at der endnu er tale om et stort kvantitativt problem, men mere et kvalitativt problem for de enkelte arkitekter. **3F** og **BAT-kartellet** oplyser, at ideen om at indføre objektive kriterier er interessant og at objektive kriterier skal gøre gensidig anerkendelse mere enkel. **3F** og **BAT-kartellet** finder det vigtigt, at medlemsstaternes ret til at stille krav til kvalifikationer i lovregulerede erhverv og kompetence til selv at udvikle uddannelser fastholdes. Hensynet til arbejdskraftens frie bevægelighed skal tillige balancere med andre legitime hensyn og legale krav om et socialt og bæredygtigt Europa.

B) At bygge videre på resultater – spørgsmål 6-13

Akademikernes Centralorganisation, Arkitektforbundet, Danske Arkitektvirksomheder, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Sygeplejeråd, Jordemoderforeningen og **FTF** støtter forslaget om en generel forpligtelse for medlemsstaterne til at sikre, at oplysninger om de kompetente myndigheder og de krævede dokumenter til anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer er tilgængelige via ét centralt online-adgangspunkt i hver medlemsstat, og en forpligtelse til at muliggøre online-gennemførelse af anerkendelsesprocedurer for alle erhvervsudøvere. **FTF** støtter muligheden for at gøre det muligt for tjenesteyderne elektronisk at gennemføre alle de administrative procedurer. **FTF** mener tillige, at kompetente myndigheder skal forbeholde sig ret til at få forelagt originale dokumenter i forbindelse med behandling af autorisationsager. **Danske Arkitektvirksomheder** finder, at det bør overvejes, hvordan der sikres en logisk sammenhæng med den kompetente myndighed og dennes webindgang.

Dansk Sygeplejeråd og **Jordemoderforeningen** gør opmærksom på, at ikke alle EU-borgere kan kommunikere elektronisk, og derfor bør det fortsat være muligt at få information og ansøge om anerkendelse på anden vis.

Danmarks Rejsebureau Forening er enig i, at kravet om to års erhvervs erfaring i tilfælde, hvor en erhvervsudøver kommer fra en ikke-regulerende medlemsstat skal ophæves, når der er tale om forbrugere, der krydser grænser, og ikke vælger en lokal erhvervsudøver i værtslandet. Kravet udgør en unødvendig hindring for den frie bevægelighed for er-

hvervsudøvere i EU, der ikke kan retfærdiggøres som forbrugerbeskyttelse. Værtslandet bør ikke være berettiget til at kræve forudgående anmeldelse, da det udgør en unødvendig procedure. Kravet om forudgående anmeldelse bør kunne kræves i de tilfælde, hvor hensynet til den offentlige sundhed eller sikkerhedsmæssige risici for forbrugerne kan retfærdiggøres med forudgående kontrol af kvalifikationer. **FTF, 3F og BAT-kartellet** ønsker ikke, at kravet om to års erhvervs erfaring ophæves. **FTF, 3F og BAT-kartellet** ønsker, at krav om forudgående anmeldelse bibeholdes. **3F og BAT-kartellet** støtter formuleringen i den danske besvarelse af Kommissionens offentlige høring fra 7. januar 2011 om emnet⁵.

Akademikernes Centralorganisation, Arkitektforbundet, og Danmarks Rejsebureau Forening er enig i den i grønbogen anførte argumentation vedrørende definitionen af ”lovreguleret uddannelse”, hvorefter definitionen foreslås udvidet til at omfatte enhver uddannelse, som er anerkendt af en medlemsstat og relevant for erhvervet. Hermed støttes muligheden for at bruge Europass, Diploma Supplement eller Europass Certificate Supplement til at give oplysninger om indholdet og formålene med de relevante uddannelsesprogrammer. **Danmarks Rejsebureau Forening** mener, at det er relevant med en form for kontrol med akkrediteringen af de ”relevante uddannelser” – en uddannelses relevans kan på baggrund af det kvalitative indhold variere væsentligt fra medlemsstat til medlemsstat. **FTF, 3F og BAT-kartellet, Dansk Sygeplejeråd og Jordemoderforeningen** finder det uklart, hvad Kommissionens forslag indebærer. En definition af, hvad der præcist menes med ”lovreguleret uddannelse” efterlyses. **Dansk Sygeplejeråd og Jordemoderforeningen** ønsker ikke, at forslaget medfører, at minimumskravene til sygeplejerskeuddannelsen sænkes, i det tilfælde, hvor der skulle komme nye medlemslande, som ikke har lovreguleret uddannelsen. I sådanne tilfælde må det nye medlemsland opgradere og udvikle uddannelsen, så den lever op til minimumskravene for automatisk anerkendelse, som gælder for sygeplejerskeuddannelsen og jordemoderuddannelsen. **3F og BAT-kartellet** efterlyser svar på spørgsmålet om, hvordan spørgsmålet spiller sammen med idéen om at fastsætte objektive kriterier til lovregulering af erhverv i EU, jf. spørgsmål 5 i grønbogen.

Advokatrådet kan støtte at klassifikationen af uddannelsesniveauerne i artikel 11 slettes. **Advokatrådet** finder det i den forbindelse afgørende, at der fortsat overlades det modtagende land en reel mulighed for at fastslå, om kvalifikationer opnået i et andet land i tilstrækkelig grad kan ligestilles med forholdene i det modtagende land. Tillige finder Advokatrådet det afgørende, at der ved skønsudøvelsen på de områder, hvor der stilles

⁵ To års dokumenteret erhvervs erfaring betragtes som et relevant alternativ til at kunne udføre arbejde indenfor visse erhverv, hvor der kræves visse korte sikkerhedsuddannelser. Dette gælder eksempelvis i en situation, hvor personen kommer fra et land, hvor erhvervet ikke er lovreguleret, mens der stilles krav om en såkaldt sikkerhedsuddannelse i værtslandet. I Danmark er der tale om visse erhverv i tilknytning til arbejdsmiljølovgivningen og visse erhverv, der har tilknytning til sikkerhed ved arbejde på offshore platforme. I begge tilfælde er der tale om særdeles farlige erhverv, hvor der også til virksomheder og til industrien i øvrigt stilles meget strenge sikkerhedsmæssige og miljømæssige krav, både på EU-plan og nationalt.

krav om en kandidateksamen, fortsat kan lægges vægt på, om uddannelsen er opnået på vilkår, der er fuldt sammenlignelige med hjemlandets forhold.

FTF, 3F og BAT-kartellet, Dansk Sygeplejeråd og Jordemoderforeningen støtter på nuværende tidspunkt ikke forslaget. Det foreslås tillige, at man afventer resultatet af generaldirektoratet for Indre Marked og Tjenesteydelsers undersøgelse af emnet. **Danmarks Rejsebureau Forening** finder, at klassifikationen kan være relevant, hvis definitionen af "lovreguleret uddannelse" ændres, netop på baggrund af, at det kvalitative indhold af uddannelser kan variere. Derfor vil det være nødvendigt med et sammenligningsgrundlag for at kunne definere relevansen for et givent erhvervs-uddannelsesområde.

Dansk Sygeplejeråd, 3F og BAT-kartellet, FTF og Jordemoderforeningen støtter ikke indførelse af EQF (European Qualification Framework) som fælles referenceramme, da EQF ikke angiver de specifikke kvalifikationer, som er nødvendige i forhold til erhvervsmæssig anerkendelse, særligt indenfor sundhedssektoren. Høringsparterne finder ikke, at EQF kan stå i stedet for minimumskravene for sektorregulerede uddannelser. Det bemærkes endvidere, at den europæiske kvalifikationsramme (slutkompetencer) er frivillig, mens anerkendelsesdirektivet er bindende. **FTF** finder, at anvendelse af ECTS-systemet i relation til kvalifikationsniveauer skal overvejes nærmere, da ECTS alene er udtryk for en kvantitativ arbejdsbelastning.

For så vidt angår forslaget om at rekalibrere reglerne i direktivets artikel 14, stk. 1 om udligningsforanstaltninger ved at indføre specifikke "fire trin" om: 1) berettigelse af udligningsforanstaltninger, 2) sletning af reglen vedrørende to års erhvervs erfaring, 3) styrkelse af borgernes ret til at få en begrundet autorisationsafgørelse, 4) pligt til at værtslandet mindst to gange om året tilbyder egnethedsprøve, støtter **Danmarks Rejsebureau Forening**, at de i grønbogen anførte "fire trin" implementeres i et moderniseret direktiv.

Ad nr. 1: **3F og BAT-kartellet** oplyser, at udligningsforanstaltninger er et vigtigt middel til at styrke mobiliteten på det europæiske arbejdsmarked.

Ad nr. 2: **3F og BAT-kartellet** ønsker, at reglen om vedrørende to års erhvervs erfaring opretholdes.

Ad nr. 3: **FTF, 3F og BAT-kartellet** kan støtte de skærpede krav til den kompetente myndighed om at begrunde afgørelser.

Ad nr. 4: **FTF** støtter ikke forslaget om muligheden for at indføre en pligt til at værtslandet afholder egnethedsprøve mindst to gange om året.

Advokatrådet, Arkitektforbundet og Dansk Rejsebureau Forening, støtter, at dimittender fra en akademisk uddannelse kan gennemføre en lønnet prøvetid under kvalificeret fagmands ansvar i udlandet. **Advokatrådet** peger på, at der – i overensstemmelse med EU-domstolens afgørelse i Morgenbesser-sagen – i retsplejelovens § 135a er fastsat regler om udenlandske juristers mulighed for at blive advokatfuldmægtige i Danmark. Ifølge flere høringsparter er det afgørende i forhold til ordningen er, om det faglige indhold i denne prøvetid gør vedkommende i stand til at varetage erhvervet i den medlemsstat, hvor personen søger efterfølgende beskikkelse. **Lægeforeningen** bemærker, at ”retten til selvstændigt virke” ikke erhverves i forlængelse af en universitetsgrad, men først når Klinisk Basisuddannelse er dokumenteret gennemført. Foreningen finder, at det af hensyn til lægers mobilitet er en fordel, at Klinisk Basisuddannelse også vil kunne gennemføres i andre EU-medlemsstater. **Arkitektforbundet** oplyser, at danske nyuddannede arkitekter tit ønsker at bruge de første år efter deres studie til at opnå international erfaring. Da der ikke er krav om ”professional training” for arkitekter i Danmark, og da der således ikke er etableret et system til vurdering og godkendelse af dette, oplever de ofte vanskeligheder i forhold til at få anerkendt deres kvalifikationer og rettigheder. Udenlandske nyuddannede arkitekter ønsker ofte at søge beskæftigelse ved danske arkitektvirksomheder i form af internships, som trainees osv., blandt andet med henblik på at opnå anerkendelse i deres hjemland. Dette virker som en trussel mod det danske system for regulering af løn- og ansættelsesvilkår, idet disse udenlandske arkitekter ofte vil være tilbøjelige til at acceptere ringere ansættelsesvilkår end de, der burde gælde. **Akademikernes Centralorganisation** henviser til Arkitektforbundets svar. **Dansk Sygeplejeråd, FTF og Jordemoderforeningen** støtter ikke forslaget. **FTF** henviser i den forbindelse til argumentationen under spørgsmål om ”delvis adgang”. **3F** og **BAT-kartellet** finder, at gennemførelse af ulønnet prøvetid ikke må skævvride arbejdsmarkedet. Arbejde under ”kvalificeret fagmands ansvar” må ikke kunne ske på områder, der er reguleret for at beskytte den offentlige sundhed og sikkerhed, jf. direktivets artikel 7, stk. 4.

Overvejselsen om at inddrage IMI systemet er ifølge **FTF** positiv, men det bør undersøges nærmere, om systemet i sin nuværende form blot kan udvides til andre professionsområder, eller om der er behov for justeringer. **FTF, Forbrugerrådet, Dansk Sygeplejeråd, Jordemoderforeningen, Lægeforeningen og Danmarks Apotekerforening** støtter forslaget om indførelse af en bred advarselsordning i Indre Marked i informationssystemet (IMI), der forpligter medlemsstaterne til straks at advare andre medlemsstater, hvis en sundhedsfaglig person ikke længere har tilladelse til at praktisere på grund af en disciplinær sanktion, jf. spørgsmål 12, model 2. I forbindelse med advarselsordningen om disciplinære sanktioner er det efter **Lægeforeningens** vurdering vigtigt, at medlemsstaterne indbyrdes hurtigt agerer. Dette bør også gælde, hvis sanktionen er forældet og sundhedspersonen dermed ikke udgør en risiko for patientsikkerheden. Det er således vigtigt, at advarselsordningen både tilgodeser patientsikkerheden samtidig med, at den ikke unødigt forhindrer den frie bevæge-

lighed for personer, som ikke (længere) udgør en risiko for patientsikkerheden. Det vil være vigtigt, at der fastsættes nærmere betingelser for brug af advarselsordningen. Det skønnes i den forbindelse at være relevant, at der foreligger viden om de andre landes praksis med hensyn til at pålægge disciplinære sanktioner, herunder oplysninger om, på hvilket grundlag sanktionerne er faldet, hvorvidt der er tale om permanente eller midlertidige sanktioner (og hvornår de ophører). **3F og BAT-kartellet** finder, at brugerfladen skal udvikles, så den – hvor det er passende, bliver anvendelig for virksomheder og faglige organisationer i værtslandet, og at systemet skal kunne virke sammen med tilsvarende nationale systemer.

Lægeforeningen finder, at læger - af hensyn til såvel patientsikkerhed som kommunikationen med kollegaer/ personalegrupper skal være i besiddelse af sproglige færdigheder på et sådant niveau, at lægen kan udføre sit erhverv indenfor et givent speciale. Man kan derfor med fordel på europæisk plan klargøre mere præcist, hvad indholdet bør være i adfærdskodeksen i forhold til, hvad forskellige aktører har ansvar for, herunder også i relation til en EU-læges kommunikative færdigheder. En præcisering af indholdet i adfærdskodeksen vil give større bevidsthed omkring, hvilket ansvar henholdsvis den europæiske tilrejsende læge, ansvarlige myndigheder samt arbejdsgiver har i forhold til at sikre, at EU-lægen har de nødvendige færdigheder, herunder sproglige, der er en forudsætning for, at lægen kan udføre sit erhverv med ”omhu og samvittighedsfuldhed”. Af hensyn til patientsikkerheden ser **Danmarks Apotekerforening** gerne, at personer, der arbejder i sundhedssektoren, fx farmaceuter på et apotek, bliver underlagt en engangskontrol af de nødvendige sproglige færdigheder, inden den sundhedsfaglige person første gang kommer i direkte kontakt med patienterne. **Dansk Sygeplejeråd, Lægeforeningen, FTF og Jordemoderforeningen** anbefaler, at de eksisterende regler i adfærdskodeksen tydeliggøres. Løsningen bør dog suppleres med, at modtagerlandene/arbejdsgiveren får en øget forpligtelse til at sikre, at der, i det omfang det er nødvendigt, udbydes den type undervisning i sprog og kultur, som er relevant for det pågældende erhverv. **Lægeforeningen** bemærker, at adfærdskodeksen ikke er juridisk bindende. Det er vigtigt, at en tilrejsende EU-læge har let adgang til at orientere sig om, hvilke færdigheder der er påkrævede for at kunne arbejde indenfor et givent speciale og i den forbindelse, hvorledes lægen kan opnå eller aflægge bevis for at være i besiddelse af sådanne færdigheder. **3F og BAT-kartellet** finder, at hvor sprogkundskaber har betydning for den offentlige sundhed og sikkerhed og andre tvingende almene hensyn samt for arbejdsgivere og forbrugere, skal der fortsat kunne stilles krav til sprogkundskaber og iværksættelse af udligningsforanstaltninger.

C) Modernisering af automatisk anerkendelse – spørgsmål 14-24

Arkitektforbundet finder, at processen vedrørende modernisering af minimumsuddannelseskravene i henhold til direktivet, som foreslås i grønbogen, jf. spørgsmål 14, bør fremskyndes så meget som muligt. **Dansk Sygeplejeråd, FTF og Jordemoderforeningen** er enig i forslaget til en

proces for modernisering af den automatiske anerkendelse. I forhold til anvendelsen af ECTS-point som en metode til at optimere harmoniseringen af uddannelseskravene, så finder organisationerne det vigtigt, at der først er en fælles forståelse af, hvad ECTS-point svarer til. En harmonisering bør ikke ændre minimumskravene til uddannelsens længde og fordelingen mellem teori og praksis.

FTF, 3F og BAT-kartellet, Dansk Sygeplejeråd, Lægeforeningen og Jordemoderforeningen støtter forslaget om, at erhvervsudøvere, der søger om etablering i en anden medlemsstat end den, hvor de erhvervede deres kvalifikationer, skal bevise overfor værtsmedlemsstaten, at de har ret til at udøve deres profession i hjemlandet via bevis om lovlig etablering.

Arkitektforbundet ønsker ikke, at direktivet tackler spørgsmålet om løbende faglig udvikling mere omfattende, idet forbundet synes, at dette spørgsmål bør være et nationalt anliggende. Det er **Lægeforeningens** holdning, at læger er forpligtede til kontinuerligt at opdatere deres kompetencer, således at patienterne til enhver tid modtager en moderne og evidensbaseret undersøgelse og behandling. Lægeforeningen finder, at denne forpligtelse for læger dog bør forankres nationalt, og at der ikke er behov for yderligere at specificere denne forpligtelse i direktivet.

Dansk Sygeplejeråd, FTF og Jordemoderforeningen finder det vigtigt, at minimumsvarigheden af sygeplejerskeuddannelsen udtrykkes i både timer og år for at garantere en fælles forståelse af uddannelsens omfang. I forhold til anvendelsen af ECTS-point som alternativ opgørelse, finder organisationerne det vigtigt, at der først er en fælles forståelse af, hvad ECTS-point svarer til.

Akademikernes Centralorganisation, Arkitektforbundet, Dansk Sygeplejeråd, Jordemoderforeningen, 3F og BAT-kartellet kan tilslutte sig de i grønbogen anførte forslag og argumenter for at medlemsstaterne skal give underretning, så snart et uddannelsesprogram godkendes nationalt. Organisationerne mener, at en sådan løsning kan være med til at optimere godkendelsesproceduren. **FTF** oplyser, at forslaget vil indebære en yderligere funktion for det danske akkrediteringssystem og eventuelt en lovændring, og må derfor overvejes nærmere. **Lægeforeningen** finder, at sådant underretningssystem vil være for bureaukratisk og ufleksibelt.

Lægeforeningen finder, at man bør fastholde det nuværende niveau, hvor et lægespeciale skal eksistere i 2/5 af alle medlemsstaterne for at kunne godkendes som et speciale på europæisk niveau. Det er Lægeforeningens holdning, at en nedsættelse fra 2/5 til 1/3 vil medføre en godkendelse af langt flere specialer på europæisk plan, og afgrænsningen i forhold til nærliggende specialer (subspecialisering) vil blive vanskelig at fastsætte. I forlængelse af det rejste spørgsmål ønsker Lægeforeningen at påpege, at Lægeforeningen finder, at det nuværende direktivs artikel 28 vedrørende ”Uddannelsen til alment praktiserende læge ” bør udgå. **Lægeforeningen**

finder, at speciallægeuddannelsen i almen medicin bør anerkendes på lige fod med de øvrige speciallægeuddannelser og derfor anerkendes efter artikel 25.

Lægeforeningen finder, at det tre-årige uddannelseskraft, der følger af bestemmelsen i artikel 28 i dag, ikke er fyldestgørende i forhold til de krav, der bør stilles til uddannelsen af læger i almen medicin på europæisk plan.

Lægeforeningen finder, at det vil være godt, hvis der i direktivet gives. En betingelse for at kunne give dispensation bør være, at de mulighed for at give dispensation for delvis gennemførelse af en speciallægeuddannelse i forbindelse med, at en uddannelsessøgende læge påbegynder en anden speciallægeuddannelse lægefaglige kompetencer, der er erhvervet i forbindelse med en delvis gennemførelse af et afbrudt speciallægeuddannelsesprogram, ækvivalerer de lægefaglige kompetencer i det andet speciallægeuddannelsesprogram, som der dispenseres fra.

Dansk Sygeplejeråd, FTF og Jordemoderforeningen er positive overfor forslaget om ændring af kravet om ti års almen skolegang til tolv års almen skolegang som adgangskrav til sygeplejerskeuddannelsen.

Danmarks Apotekerforening støtter forslaget om, at listen over erhvervsmæssige aktiviteter, som en farmaceut er bemyndiget til at udføre, udvides med farmaceutisk omsorg, egenomsorg og pharmacovigilance. **FTF** kan ikke støtte en udvidelse af listen som foreslået. **FTF** oplyser, at de beskrevne opgaver i høj grad varetages af farmakonomer, dvs. opgaver, der omfatter kontakt og dialog med borgeren og patienten, herunder rådgivning, oplysning og gennemgang, overvågning og tilpasning af behandling ved behov. Farmaceuten udfører lignende opgaver, men udviklingstendensen går i retning af, at farmakonomer i stigende grad varetager denne type opgaver.

Danmarks Apotekerforening støtter forslaget om, at farmaceutstudiet indeholder en praktikperiode på 6 måneder på et apotek (evt. en kombination af praktik på både apotek og sygehusapotek), såfremt farmaceuten efterfølgende skal ansættes på et apotek. Perioden kan ifølge Danmarks Apotekerforening godt splittes op i fx to perioder, men bør ligge i sidste del af studiet. Praktikperioden skal ligge i studietiden og ikke, som der står i grønbogen "umiddelbart efter afslutning af den akademiske uddannelse". Begrundelsen er, at den nyuddannede farmaceut skal kunne tage ansættelse på et apotek umiddelbart efter endt uddannelse og fungere som farmaceut.

Danmarks Apotekerforening finder ikke, at en sletning af artikel 21, stk. 4, hvorefter medlemsstaterne ikke er forpligtede til at lade uddannelsesbeviser omhandlet i direktivets bilag V, punkt 5.6.2, få gyldighed med henblik på oprettelse af nye apoteker med adgang for offentligheden har betydning for danske forhold.

Efter **Arkitektforbundets, Arkitektforeningens, Danske Arkitektvirksomheders, 3F** og **BAT-kartellet**s opfattelse, bør den akademiske arkitektuddannelse i EU harmoniseres til en minimumsvarighed på fem år, således som det beskrives i Bologna-processen.

For så vidt angår forslaget om, at arkitekter opnår automatisk anerkendelse efter gennemførelse af et fireårigt akademisk uddannelsesprogram efterfulgt af to års prøvetid (model 1) eller et femårigt akademisk uddannelsesprogram, som afsluttes med mindst ét års prøvetid under kvalificeret fagmands ansvar (model 2) udtaler **Akademikernes Centralorganisation og Arkitektforbundet** og **Danske Arkitektvirksomheder**, at ingen af de to anførte modeller svarer til danske ønsker og krav til arkitektuddannelsen. Det ville forlænge studietiden for de danske arkitekter med et år. I henhold til det gældende direktiv er den danske uddannelse godkendt, idet den i det femårige forløb indeholder den krævede teori og praksis. **Danske Arkitektvirksomheder** mener, at af de muligheder som er foreslået, kunne model 2 eventuelt støttes. Hvis et centralt system for ”prøvetid under kvalificeret fagmands ansvar” skal være fyldestgørende, vil det efter **Arkitektforbundets** opfattelse være nødvendigt med ”flere kategorier” af arkitekter i direktivet. **Arkitektforeningen** henviser til ACEs (Architects’ Council of Europe) besvarelse af høringen.

3F og **BAT-kartellet** ser et behov for at få opdateret direktivets bilag IV vedrørende automatisk anerkendelse inden for områderne håndværk, handel og industri. **3F** og **BAT-kartellet** er tilbøjelige til at støtte model 4, da den model bør indeholde mulighed for løbende opdatering af teknisk karakter.

I forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt det er nødvendigt at foretage justeringer af behandlingen af EU-borgere med kvalifikationer fra tredjeland i henhold til direktivets artikel 3, stk. 3, f.eks. ved at reducere den såkaldte ”treårsreglen”, samt spørgsmålet om ligestilling af tredjelandsborgere, der falder ind under den europæiske naboskabspolitik, som drager fordel af en ligebehandlingsbestemmelse i henhold til europæisk lovgivning, udtrykker **Arkitektforbundet** det som sin holdning og sit ønske, at kompetencer, kvalifikationer og rettigheder for alle arkitekter anerkendes i den udstrækning og for så vidt deres uddannelse (i forhold til længde, kvalitative indhold mv.) svarer til tilsvarende EU-anerkendte uddannelser. **Akademikernes Centralorganisation** henviser til Arkitektforbundets bemærkninger. **Dansk Sygeplejeråd** og **Jordemoderforeningen** støtter ikke ændringer i kravene til kvalifikationer erhvervet i tredjelande. **FTF** finder ikke behov for de foreslåede ændringer. **3F** og **BAT-kartellet** kan principielt støtte, at anerkendelse af EU’s borgeres kvalifikationer fra tredjelande sidestilles med anerkendelse af kvalifikationer, der er erhvervet i EU, men kan ikke støtte en generel lempelse af kriterierne for adgang af tredjelandsborgere til det europæiske arbejdsmarked. Hvis der indføres en lempelse, skal den ikke formuleres som en ret for tredjelands-

borgere, men alene som en mulighed, en medlemsstat kan vælge at tage i anvendelse, hvis den ønsker det.

6. Andre landes holdninger

Der er ikke kendskab til andre landes holdninger til grønbogen.

7. Foreløbig dansk holdning

Regeringens foreløbige holdning vil blive udarbejdet i forbindelse med Regeringens høringssvar på Grønbogen.

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ikke relevant.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Ikke relevant.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været fremlagt Folketingets Europaudvalg.